

sen og ikke af rigsadvokaten. Domstolsstyrelsen vil eksempelvis kunne lade sagerne indbringe ved kammeradvokaten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.2. og 4.6.2.

Til nr. 23 (retsplejelovens § 55)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at alle domstolsjurister undergives samme disciplinære regler og reaktioner, herunder suspension, som i dag finder anvendelse på udnævnte dommere.

Det er ligesom for udnævnte dommere rigsadvokaten, der indbringer sager om disciplinærfølgning af fuldmægtige m.m. for Den Særlige Klageret. Kompetencen til at anmode rigsadvokaten herom er dog tillagt Domstolsstyrelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.2. og 4.6.2.

Til nr. 24 (retsplejelovens § 165, stk. 1)

Efter den gældende regel i § 165, stk. 1, fastsætter justitsministeren nærmere regler om forkyndelse og vederlag herfor.

Med hjemmel i denne bestemmelse og i bestemmelserne i retsplejelovens § 57, stk. 4, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang politiet skal medvirke ved forkyndelser, og § 58, stk. 1, har Justitsministeriet fastsat bekendtgørelse nr. 255 af 20. juni 1972 om instruks for stævningmænd og bekendtgørelse nr. 256 af 20. juni 1972 om forkyndelse.

Endvidere har Justitsministeriet med hjemmel i § 165, stk. 1, ved bekendtgørelse nr. 550 af 25. juli 1990 med senere ændringer fastsat regler om vederlag til stævningmænd.

Det foreslås, at adgangen til at fastsætte regler om vederlag for forkyndelse skal tilkomme Domstolsstyrelsen. Denne opgave har hidtil ligget i Domstolsafdelingen og må også efter etableringen af en styrelse naturligt høre hjemme i forbindelse med de øvrige administrative opgaver vedrørende domstolene.

De administrative regler om forkyndelse, der tidligere var en del af retsplejeloven, og som også vedrører politiets forhold, findes fortsat at burde fastsættes af justitsministeren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til nr. 25 (retsplejelovens § 188)

Efter den gældende regel i § 188 fastsætter justitsministeren regler for godtgørelse til vidner og personer, der efter indkaldelse har afgivet forklaring til politiet.

Det er af Domstolsudvalget foreslået, at det også fremover skal være ministeren, der har den almindelige kompetence til at fastsætte generelle regler med hjemmel i lovgivningen, og som et eksempel herpå nævner udvalget fastsættelse af regler om godtgørelse til vidner i retsplejelovens § 188.

Justitsministeriet finder imidlertid, at det vil være rigtigst på dette område at delegere kompetencen til at fastsætte generelle regler til Domstolsstyrelsen, og bestemmelsen i § 188 foreslås ændret i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 7.

Til nr. 26 (retsplejelovens § 1043, stk. 2)

Efter den gældende regel i § 1043, stk. 2, kan justitsministeren bemyndige universitetslærere til at virke som dommere ved de kollegiale retter med undtagelse af Højesteret, uanset at antallet af dommere herved overstiger det for retterne fastsatte antal dommere.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 44 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, kan justitsministeren meddele midlertidig beskikkelse som landsdommer udover det antal dommere, der er fastsat for landsretterne. § 1043, stk. 2, foreslås som følge heraf ophævet som overflødig.

Til § 2

Tjenestemandsløven

Til nr. 1 (kapitel 7)

Den nugældende bestemmelse i kapitel 7 i tjenestemandsløven (§ 34) indeholder en særbestemmelse for dommere. Bestemmelsen indebærer, at dommere undtages fra en række af tjenestemandsløvens bestemmelser, således kan dommere eksempelvis kun ansættes varigt og ikke på prøve eller åremål. Ligesom dommere er undtaget fra bestemmelserne i tjenestemandsløvens §§ 11-13 om tjenestemænds pligter til at gøre tjeneste i andre stillinger.

Ved den foreslåede ny affattelse af bestemmelsen i § 34 indføres tilsvarende en række særbestemmelser for retsassessorer.

Retsassessorer er således efter forslaget undtaget fra reglerne i tjenestemandsløvens § 12, stk. 2 og 3, om pligt til at påtage sig anden stilling uden for sit hidtidige ansættelsesområde.

Endvidere finder tjenestemandsløvens regler om suspension og disciplinærfølgning (tjenestemandsløvens §§ 19-25) ikke længere anvendelse på retsassessorer, jf. retsplejelovens § 55 i lovforslaget, ligesom reglerne om afskedigelsesvarsel efter tjene-